

Cloenda de la Visita Pastoral a Rubí

El dissabte dia 31 de maig a 2/4 de 8 del vespre, Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa, presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pere de Rubí en la cloenda de la Visita Pastoral a aquell arxiprestat, duta a terme durant tres setmanes amb l'ajuda del Sr. Bisbe auxiliar Mons. Salvador Cristau. Varen concelebrar Mn.

Joan Carles Montserrat, vicari episcopal, Mn. Joaquim Meseguer, rector i arxiprest i altres preveres. Els diaques exerciren el seu ministeri. En el poble fidel hi havia representants de les parròquies de l'arxiprestat.

GLOSSA

Pelegrinatge en família

«Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb motiu de la festa de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, hi van pujar a celebrar la festa, tal com era costum» (Lc 2,41-42).

Un grup de cinquanta-cinc membres integrats en deu famílies, amb fills de diverses edats (entre tres mesos i divuit anys), ha completat el camí de Sant Jaume. El pelegrinatge ha durat nou anys, una etapa cada any, aprofitant els dies de pont (en les primeres etapes) o els de Setmana Santa (en les darreres). Un dels pares escrivia: «Es pot dir clar i ben alt: hem fet quelcom gran i bonic, el camí de Sant Jaume. Ens hem esforçat i sacrificat, hem renunciat a comoditats, han sorgit situacions imprevistes, però també hem conviscut, hem compartit cada dia vivències humanes i espirituals. Hem fet broma i hem rigut, hem pregat, hem dialogat i hem fet silenci, i ho hem compartit amb els grans, els joves i els més petits. Sense oblidar, per descomptat, les pregàries del matí o les celebracions de la missa dominical o del ofici de Setmana Santa amb les persones dels pobles del recorregut.

»Ha estat una experiència en família i entre famílies que tenim moltes coses en comú, entre les quals destaca el nostre amor a Jesús. No ens fa por dir-ho, som cristians. Ell és el nostre

referent de vida i el referent que volem transmetre als nostres fills cada família o cadascun de nosaltres, amb els seus matisos i intensitat i des d'espiritualitats diverses. Compartir aquestes experiències ens enriqueix des de fa anys. Hem conviscut i hem compartit tot això i, a més, hem fet el camí de Sant Jaume [...]. Ha estat possible gràcies a l'aportació i l'actitud de tots i cadascun de nosaltres [...]. Ens ho hem d'agrair mútuament els grans i els petits.»

Aquest seguiment del camí de Sant Jaume és força peculiar. Una colla de famílies cristianes implicades en un singular pelegrinatge. Persones de diverses edats, grau de fe, possibilitats físiques... Totes, però, amb un referent comú, Jesús, i amb un objectiu compartit, superar les dificultats i arribar a Santiago en comunitat de fe i d'esforç. «Em veig capaç de tot gràcies a aquell que em fa fort» (Fl 4,13). Superar les dificultats de l'itinerari, les pròpies del grup i les personals, perquè el que uneix és més fort, sentir-se comunitat i viure-ho en el dia a dia... Tot retornant a casa el darrer dia, els adolescents comenten entre ells: «Després d'aquests anys de camí de Sant Jaume, hem de preguntar als pares què farem el proper any.»

Enric Puig Jofra, SJ

950 aniversari de l'església de Sant Llorenç del Munt

Es compleixen 950 anys de la consagració de l'església del Monestir de Sant Llorenç del Munt, a dalt de la Mola. Amb aquest motiu Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa, presidirà la celebració de l'Eucaristia en aquella església el dissabte dia 28 de juny a les 11 h.

REMEU MAR ENDINS

La carn de Crist i la carn del germà

Aquest diumenge celebrem la solemnitat del Cos i de la Sang de Crist, la festa del Corpus Christi, en que la comunitat cristiana surt al carrer en la processó en honor del Santíssim Sagrament. En un clima festiu i d'adoració, agraïm al Senyor el seu gran amor i contemplem l'Eucaristia com una crida a la solidaritat amb els germans i germanes que sofreixen més, sigui pels motius que sigui. De motius de dolor no en manquen en la vida de les persones, potser per circumstàncies personals, potser per circumstàncies ambientals o socials.

A l'hora d'escriure aquesta comunicació m'ha vingut a la memòria la breu homília —breu, però molt important— que va pronunciar el papa Francesc en la missa de canonització de Joan XXIII i de Joan Pau II el passat 27 d'abril. M'ha impressionat especialment aquest paràgraf: «Sant Joan XXIII i sant Joan Pau II van tenir el valor de mirar les ferides de Jesús, de tocar les seves mans ferides i el seu costat traspasat. No es varen avergonyir de la carn de Crist, no es varen escandalitzar d'ell, de la seva creu; no es varen avergonyir de la carn del germà (vegi's: *Isaïes* 58,7), perquè en cada persona que sofria hi veien Jesús. Foren dos homes valerosos, plens de la *parresia* de l'Esperit Sant, i varen donar testimoni davant de l'Església i del món de la bondat de Déu, de la seva misericòrdia.»

Quina reflexió tan oportuna per a la festa del Corpus Christi! Aquest dia convé que els cristians sapiguem no escandalitzar-nos de la creu de Crist, expressió d'amor a nosaltres i a tots els homes i dones del món. Si avui sortim al carrer en processó, hem de fer-ho en actitud d'adoració al Senyor, per donar un testimoni humil de fe i de fraternitat amb tothom, sense excloure ningú. I ho fem amb una actitud de respecte al pluralisme religiós i cultural de la nostra societat. En la nostra expressió pública de la fe no hi ha —no hi ha d'haver— cap actitud de prepotència o d'imposició. Tot al contrari.

Sortim acompanyant el Santíssim Sagrament de l'Eucaristia, perquè —malgrat les nostres faltes— no ens escandalitzem de la creu i de la resurrecció de Crist, de les seves ferides glòries de Ressuscitat i vencedor de la mort. I sabem que això ens demana —tal com ens ho recorda sovint el papa Francesc— no escandalitzar-nos de la carn i del germà que sofreix. Què vol dir no escandalitzar-nos del germà sofrent? Vol dir sentir-nos solidaris de les seves ferides i actuar per alleujar-les, tant com puguem, com ho va fer el bon samarità de l'Evangelí amb el germà ferit que va trobar a la vora del seu camí.

Corpus Christi és el dia de l'Eucaristia i el dia de Càritas. En aquest dia em plau comunicar-vos, benvolguts diocesans, que han arribat a bon port les gestions per a constituir la nostra Càritas Diocesana. Els primers anys, que han passat, de constitució de la nostra diòcesi hem treballat conjuntament amb les Càritas de les diòcesis de Barcelona i de Sant Feliu de Llobregat. Aquesta bona col·laboració ha permès de mantenir prioritàriament el treball de la nostra Càritas Diocesana en uns moments que era especialment necessària per la crisi que ja coneixeu. Agraeixo aquesta col·laboració i el treball de totes les persones que han fet possible que s'arribés a constituir la nostra pròpia Càritas de la diòcesi de Terrassa. I la meua especial gratitud a totes les persones que treballen —sovint de forma voluntària— per ajudar la nostra Càritas i tots els qui no s'avergonyeixen de les ferides de Crist i de les ferides dels seus germans i germanes adolorits.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

ROSA NAVARRO DURÁN

Lluita per l'ideal

Tot coincidint amb els 500 anys del naixement de santa Teresa de Jesús, Edebé ha publicat *Vida y obra de Teresa de Jesús contada a los niños*. L'autora és la filòloga Rosa Navarro, vocal de la Comissió Nacional de l'Any Teresià, que presenta la història d'una persona «que lluita pel seu ideal sense descans, que no es rendeix davant les dificultats, que es recolza en Déu i en l'oració per continuar endavant».

Què destaca de Sta. Teresa?

Quan les dones no tenien accés a la cultura, Teresa va aprendre a llegir i va arribar a ser una esplèndida escriptora. Tampoc no es va espantar davant l'oposició que va trobar pertot arreu a la reforma que va fer en el seu orde. La seva fortalesa es va basar en la fe i en la confiança en Déu. Només una dona animosa, optimista i forta —malgrat la seva delicada salut— podia assolir el que ella va aconseguir.

Què us captiva d'ella?

La figura de Teresa de Jesús és apassionant per a qualsevol que s'acosti a la seva obra. La seva prosa és totalment actual per la seva expressivitat, no interposa cap artifici entre ella i el lector. Diu el que sent i ho fa d'una manera plàstica, directa.

Per què és un exemple?

Amb la seva insistència, esforç, intel·ligència i bondat va fer una doble proesa: fundar monestirs perquè les monges poguessin viure profundament la fe —tot i ser pobres i d'origen humil—; i escriure obres literàries en què analitzava profundament la seva ànima amb un estil directe i summament expressiu i plàstic. Estava sola en la seva escriptura i el Senyor era el seu escut, i es recolzava en Ell per fer visible la bellesa de la nostra ànima i ajudar les seves germanes perquè la conreessin.

Oscar Bardají i Martín

Màster en Diàleg interreligiós, ecumènic i cultural

Aquesta imatge parla

La Universitat Ramon Llull (URL) i l'Institut de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) ofereixen un títol comú de màster en diàleg interreligiós, ecumènic i cultural. Es pot cursar de forma presencial (tardes de 18.30 a 21 hores) o de forma virtual (per internet).

Aquest màster es proposa donar a conèixer les diferents confessions i religions, el diàleg ecumènic i interreligiós i les relacions entre fe i cultura. Molt útil per a professionals del món educatiu, sanitari, de l'esport, la comunicació, els funcionaris d'ajuntaments i presons, l'acció social, etc.

Les assignatures que s'impartiran en el curs 2014-2015 són: Fonaments de l'islam, budisme, esglésies orientals, trets fonamentals de la cultura actual, cristianisme, seminari sobre instruments per al diàleg, i metodologia i tècniques per a l'elaboració de la tesina. I dues assignatures a escollir entre: taoisme, confucianisme; religions africanes i afroamericanes; noves religiositats.

Matriculació del 2 de juny al 31 de juliol i del 2 al 19 de setembre de 2014. Informació: Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB), tel. 934 541 963, secretaria@iscreb.org, www.iscreb.org. Horari: 17-21 h (c/ Diputació 23, 08007 Barcelona).

CURS MONOGRÀFIC

«Discursos ètics contemporanis»

A càrrec del Dr. FRANCESC TORRALBA

Dies 1, 2, 4 i 5 de setembre, de 18 a 21 h

Matrícula de l'1 al 31 de juliol i l'1 de setembre

FE I GRANS CIUTATS

Humanitzar la ciutat

La concentració de la població mundial en grans ciutats —o en regions metropolitanes— és un fenomen creixent: és la urbanització o la *metropolinització*. Davant l'extensió constant del teixit urbà, s'imposen dues tasques: rehabilitar el que hi ha i recentrar les ciutats, cercar solucions que permetin fer de tot l'entorn urbà un lloc de convivència, un veritable lloc per viure, i evitar que unes parts de la gran ciutat esdevinguin uns *no llocs* (perifèries, suburbis, *favelas*) perquè no s'hi poden establir unes relacions veritablement humanes i coherents amb la dignitat de les persones.

Fer de les ciutats uns veritables llocs de convivència és com dir que cal humanitzar les ciutats, posar-les al servei de les persones. És el *pressupòsit antropològic* de tot veritable urbanisme (i de la pastoral urbana): crear un entorn en el qual siguin possibles unes relacions interpersonals de confiança i no de por, de reconeixement i no de pur anonimats. Això esdevé especialment difícil en les megàpolis modernes, on la globalització produeix conjunts humans cada vegada més heterogenis. Globalització i urbanització esdevenen termes sinònims.

Les institucions, les comunitats cristianes o les paròquies —encara que siguin petites i pobres— tenen una gran missió per humanitzar i fer de cada barri de la gran ciutat, sigui central o perifèric, un veritable lloc de relacions humanes.

(De la ponència del professor Marc Augé, de París)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Comunió en la legítima diversitat

Declaració conjunta del Papa i del Patriarca ecumènic a Jerusalem

El passat 25 de maig, a Jerusalem, el papa Francesc i el patriarca ecumènic de les Esglésies ortodoxes, Bartolomeu I, van signar una important declaració conjunta en què diuen que «avui reafirmem el nostre compromís de caminar junts vers la unitat, que serà la de la comunió en la legítima diversitat». En aquesta declaració ressona la trobada decisiva, també a Jerusalem, entre Pau VI i Atenàgores, el 1964, i la remoció posterior de les mútues excomunicacions de 1054, així com els diàlegs oficials entre catòlics i ortodoxos, iniciats a partir de 1979.

Entre els documents concordats hi ha les qüestions de l'Eucaristia (1982); la fe, sagraments i unitat (1987); el sagrament de l'Orde (1988); l'Uniatisme (1993); i conciliaritat i autoritat (2007). Aquest darrer és el més significatiu, ja que reconeix al Papa una funció de *primer* entre els patriarques amb una «presidència en la caritat», afirmació, però, que no ha aconseguit fins ara l'acord del Patriarcat de Moscou. Tot i això, el patriarca ecumènic es mostrà optimista en aquesta trobada amb el papa Francesc, ja que ha aconseguit convèncer totes les esglésies ortodoxes de fer un gran Concili Panortodox l'any 2016. En aquest context, a més, es pot entreveure la visió del papa Francesc, que mira la unitat dels cristians com un element decisiu de l'Església en sortida!

Dr. Salvador Pié

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

23. ■ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [1Re 17,5-8.13-15a.18 / SI 59 / Mt 7,1-5]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià.
24. □ **Dimarts** [Is 49,1-6 / SI 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.
25. ■ **Dimecres** [2Re 22,8-13;23,1-3 / SI 118 / Mt 7,15-20]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.
26. ■ **Dijous** [2Re 24,8-17 / SI 78 / Mt 7,21-29]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sant David, ermità (s. v); sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre 1902 - Roma 1975), prev., fund. Opus Dei.
27. □ **Divendres** [Ez 34,11-16 / SI 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. El Sagrat Cor de Jesús. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat.
28. □ **Dissabte** [Lm 2,2.10-14.18-19 / SI 73 / Mt 8,5-17]. L'Immaculat Cor de Maria. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767).
29. ■ **† Diumenge vinent**, Sants Pere i Pau, apòstols (lit. hores: pròpia) [Ac 12,1-11 / SI 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Queses), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I).

EL COS I LA SANG DE CRIST

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisés digué al poble: «Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa quaranta anys per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus mandaments. T'afligí fent-te passar fam, però després t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Recorda't del Senyor, el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on per a tu va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *Glorifica el Senyor, Jerusalem.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel, els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

El diví Salvador. Pintura de Juan de Juanes, Museu del Prado (Madrid)

🗣️) Aquesta imatge parla

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Recuerda el camino que el Señor, tu Dios, te ha hecho recorrer estos cuarenta años por el desierto; para afligirte, para ponerte a prueba y conocer tus intenciones: si guardas sus preceptos o no. Él te afligió haciéndote pasar hambre, y después te alimentó con el maná, que tú no conocías ni conocieron tus padres, para enseñarte que no sólo vive el hombre de pan, sino de todo cuanto sale de la boca de Dios. No te olvides del Señor, tu Dios, que te sacó de Egipto, de la esclavitud, que te hizo recorrer aquel desierto inmenso y terrible, con dragones y alacranes, un seqedal sin una gota de agua, que sacó agua para ti de una roca de pedernal; que te alimentó en el desierto con un maná que no conocían tus padres.»

▶ Salmo responsorial (147)

R. *Glorifica al Señor, Jerusalén.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sión: / que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,16-17)

Germans, el calze de la benedicció que nosaltres beneïm, no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 6,51-58)

En aquell temps Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn: perquè doni vida al món». Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?». Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Co 10,16-17)

Hermanos:

El cáliz de la bendición que bendecimos, ¿no es comunión con la sangre de Cristo? Y el pan que partimos, ¿no es comunión con el cuerpo de Cristo? El pan es uno, y así nosotros, aunque somos muchos, formamos un solo cuerpo, porque comemos todos del mismo pan.

▶ Lectura del evangelio según san Juan (Jn 6,51-58)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los judíos:

«Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne para la vida del mundo.» Disputaban los judíos entre sí: «¿Cómo puede este darnos a comer su carne?»

Entonces Jesús les dijo: «Os aseguro que si no coméis la carne del Hijo del hombre y no bebéis su sangre, no tenéis vida en vosotros. El que come mi carne y bebe mi sangre tiene vida eterna, y yo lo resucitaré en el último día. Mi carne es verdadera comida, y mi sangre es verdadera bebida. El que come mi carne y bebe mi sangre habita en mí y yo en él. El Padre que vive me ha enviado, y yo vivo por el Padre; del mismo modo, el que come vivirá por mí. Este es el pan que ha bajado del cielo; no como el de vuestros padres, que lo comieron y murieron; el que come este pan vivirá para siempre.»

COMENTARI

La carn i la sang del fill de l'home

El text d'avui reprèn i clou el nucli del discurs de Jesús sobre el pa veritable: la persona de Jesús, acollida en la fe, és el mitjà pel qual la vida eterna és donada i mantinguda. Ara bé, l'aprofundiment del sentit del mot *pa* identifica aquesta realitat amb la carn de Jesús, és a dir, amb la seva condició humana, «la meva carn». Això és el que tenim en el darrer sopar de Jesús en les tradicions de Marc i de la 1Co: «Aquest és el meu cos». Tanmateix, en l'Evangelí de Joan, també en Jn 6, com en el cas del baptisme («allà Jesús batejava», Jn 3,22), de la institució de l'eucaristia arrela en el ministeri de Jesús. D'aquesta forma s'en-

llaça, en l'Evangelí de Joan, la proximitat entre repartir el pa a la gent i la institució del que Pau i Lluç anomenen *el memorial*. El memorial de Jesús, l'eucaristia, arrela en donar de menjar als humans. La integració entre l'eucaristia i donar de menjar és molt pregona.

Però el tema encara s'aprofundeix més. La continuació, «menjar la carn del fill de l'home i beure la seva sang», no solament fa més explícita la referència a l'eucaristia, sinó que evoca la imatge del que significa acollir Jesús en la fe: vol dir acollir-lo com a fill de l'home encarnat. L'eucaristia és la realització simbòlica de la mútua inhabilitació de Jesús (el fill de l'home de l'àmbit de Déu) en el creient i del creient en Jesús: «El

qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell». Aquest ensenyament ens transporta al context del comiat de Jesús, el marc de la institució de l'eucaristia.

La fe i l'eucaristia porten els cristians a participar en la plenitud de Déu. Un ensenyament que l'Evangelí de Joan té al cor: «El qui m'ha enviat és el Pare, que és vida, també el qui em menja a mi viurà per mi» (6,57). És l'ensenyament de l'allegoria del cep i les sarments del comiat de Jesús. El Pare que té vida, dóna al fill de tenir vida (5,26). Per això Jesús dóna la vida que ha rebut del Pare. L'Esperit també és vida, com les paraules que Jesús adreça als deixebles (6,63).

Oriol Tuñí, SJ

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 21, a les 12 h. Presideix la reunió amb els diaques permanents de la diòcesi a la Casa de la Sagrada Família de Rubí.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Esteve de la Garriga.

Aquest diumenge dia 22, a les 19 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a la Catedral i la Processó del Corpus Christi pels carrers del voltant.

Dimecres dia 25, a les 19 h. Presideix l'acte de presentació del llibre *Cent anys de la Schola Cantorum de Terrassa (1905-2005)*, a la sala capitular de la Catedral.

Divendres dia 27, a les 20 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell, en la seva festa titular.

Dissabte dia 28, a les 11 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia al Monestir de Sant Llorenç del Munt (La Mola) en el 950 aniversari.

Diumenge dia 29, a les 11.30 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Pau de Terrassa, en la seva festa titular.

NOTÍCIES

Confirmacions a la Universitat Internacional de Catalunya. El dia 9 de maig, Mons. Josep Àngel Saiz va celebrar l'Eucaristia i administrà el sagrament de la Confirmació a un grup de 9 alumnes de la Universitat Internacional de Catalunya, a Sant Cugat del Vallès. La celebració es va fer a la capella de la Universitat. El Sr. Bisbe fou rebut pel Sr. Pere Alavedra, rector de la Universitat, que el convidà a signar en el llibre d'honor.

Confirmacions a la Catedral i parròquia del Sant Esperit. El diumenge dia 11 de maig, a les 8 del vespre, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va celebrar l'Eucaristia a l'Església Catedral i administrà el sagrament de la Confirmació a 35 joves provinents de la parròquia del Sant Esperit i de l'església de Sant Francesc de Terrassa, de la parròquia de Sant Martí de Sorbet de Viladecavalls, de l'Escola Pia, del Col·legi Europa de Sant Cugat del Vallès i d'altres llocs.

Confirmacions a la parròquia de St. Josep de Terrassa. El dissabte dia 17 de maig, al vespre, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Josep (al barri de Can Palet) de Terrassa i administrà el sagrament de la Confirmació a dotze persones. Varen concelebrar Mn. Jordi Fàbregas, rector i Mn. Fidel Catalán, secretari general i canceller.

Aplec pasqual a Sabadell. El dissabte dia 26 d'abril, les setze parròquies de l'Arxiprestat de Sabadell Centre i Sud van celebrar la desena edició de l'Aplec pasqual. A la tarda hi hagué activitats en les que varen participar 300 infants i monitors dels sis centres d'educació en el lleure vinculats a les parròquies.

Al vespre hi hagué la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Feliu. Es va concloure amb un refrigeri i un moment musical a càrrec del grup inter-parroquial Afinant un somni.

Confirmacions a Cardedeu. El dissabte dia 31 de maig, a les 8 del vespre, Mons. Salvador Cristau celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria de Cardedeu i administrà el sagrament de la Confirmació a nou joves. Va concelebrar Mn. Francesc Jordana, rector.

AGENDA

Nou local de Càritas a Llinars del Vallès. El divendres dia 27 de juny, a les 18 h, serà beneït i inaugurat el nou local de Càritas-Can Tothom a la parròquia de Santa Maria del Prat de Llinars del Vallès.

EN LA PAU DE CRIST

P. Pere Cura, cooperador parroquial de Crist Rei, morí el diumenge dia 1 de juny, als 84 anys de vida cristiana, 62 de professió religiosa i 55 de sacerdoti. El dia 5 de juny, a les 8 del vespre, es va celebrar un funeral pel seu repòs etern a la Casa de la Mare de Déu de Montserrat a Caldes de Montbui, on havia predicat moltes tandes d'exercicis espirituals i recessos.

REMAD MAR ADENTRO

La carne de Cristo y la carne del hermano

Celebramos este domingo la solemnidad del Cuerpo y la Sangre de Cristo, la fiesta del Corpus Christi, en que la comunidad cristiana sale a la calle en la procesión en honor del Santísimo Sacramento. En un clima festivo y de adoración a la vez, agradecemos al Señor su gran amor y contemplamos la Eucaristía como una llamada a la solidaridad con los hermanos y hermanas que más sufren, sea por los motivos que sea. Motivos de dolor no faltan en la vida de las personas, bien por circunstancias personales, bien por circunstancias ambientales o sociales

A la hora de escribir esta comunicación, ha venido a mi memoria la breve homilía —breve, pero muy sustanciosa— que pronunció el papa Francisco en la misa de canonización de Juan XXIII y de Juan Pablo II el pasado 27 de abril. En ella, me ha impresionado especialmente este párrafo: «San Juan XXIII y san Juan Pablo II tuvieron el valor de mirar las heridas de Jesús, de tocar sus manos llagadas y su costado traspasado. No se avergonzaron de la carne de Cristo, no se escandalizaron de él, de su cruz; no se avergonzaron de la carne del hermano (cf. *Is* 58, 7), porque en cada persona que sufría veían a Jesús. Fueron dos hombres valerosos, llenos de la pa-

rrésia del Espíritu Santo, y dieron testimonio ante la Iglesia y el mundo de la bondad de Dios, de su misericordia.»

¡Qué oportuna reflexión para la fiesta de Corpus Christi! En este día conviene que los cristianos sepamos no escandalizarnos de la cruz de Cristo, expresión de amor a nosotros y a todos los hombres y mujeres del mundo. Si hoy, en la procesión, salimos a la calle, hemos de hacerlo en actitud de adoración al Señor, para dar un humilde testimonio de fe y de fraternidad para con todos, sin excluir a nadie. Y lo hacemos con una actitud de respeto al pluralismo religioso y cultural de nuestra sociedad. No hay —no ha de haber— en nuestra expresión pública de la fe ninguna actitud de prepotencia o de imposición. Todo lo contrario.

Salimos acompañando el Santísimo Sacramento de la Eucaristía, porque —a pesar de nuestras faltas— no nos escandalizamos de la cruz y de la resurrección de Cristo, de sus llagas gloriosas de Resucitado y vencedor de la muerte. Y sabemos que esto nos pide —como nos recuerda tan a menudo el papa Francisco— no escandalizarnos de la carne y del hermano que sufre. ¿Qué quiere decir no escandalizarnos del hermano sufriente? Quiere decir

sentirnos solidarios de sus llagas y actuar para aliviarlas, en cuanto nos sea posible, como hizo el buen samaritano del Evangelio con el hermano herido que encontró a la vera de su camino.

Corpus Christi es el día de la Eucaristía y el día de Càritas. En este día os comunico, queridos diocesanos, que han culminado bien las gestiones para constituir nuestra Càritas Diocesana. En los pasados primeros años de constitución de nuestra diócesis hemos trabajado conjuntamente con las Càritas de las diócesis de Barcelona y de Sant Feliu de Llobregat. Esta buena colaboración ha permitido mantener prioritariamente el trabajo de nuestra Càritas Diocesana en unos momentos en que era especialmente necesaria por la crisis que conocéis. Agradezco esta colaboración y la tarea de todas las personas que han hecho posible llegar a constituir nuestra propia Càritas de la diócesis de Terrassa. Y mi especial gratitud a todas las personas que trabajan —a menudo de forma voluntaria— para ayudar a nuestra Càritas y a todos que no se avergüenzan de las llagas de Cristo y de las llagas de sus hermanos y hermanas dolientes.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa